28/06/2020 A love story

Log in | Sign up

A love story

Chapter 1 by Hugo Edlund STHe

Гісторыя правіць І правіць зыходнік

Бутэлька гарэлкі «Nemiroff»

Гарэлка з'явілася ў ВКЛ на мяжы XV-XVI ст. з Германіі, як сведчыць і пачатковая назва— «вино горелое» (калька з ням.: Geprant Wein). Падобным чынам называлася гарэлка ўва ўсіх народаў, што ўваходзілі ў Рэч Паспалітую — палякаў, украінцаў, літоўцаў. Да XVII ст. была адносна дарагой і маладаступнай, аднак па меры адноснага змяншэння выдаткаў на яе вытворчасць паступова выцясняла піва і асабліва мёд пітны, з кан. ХУП - пач. XVIII ст. заняўшы месца асноўнага алкагольнага напою. У залежнасці ад ступені дыстыляцыі яе мацунак вагаўся ад 15-20 % (гэтак званая простая) да акавіты (каля 70 %). Папулярнымі напоямі шляхты былі розныя лікёры, настойкі і наліўкі на аснове гарэлкі, з дадаткам зёлак, мёду, спецый, ягад, цукру — зуброўка, крупнік, крамбамбуля, траянка і г.д. Гарэлка, вытрыманая ў дубовых бочках на працягу 5-10 гадоў, называлася старка. Асноўнай сыравінай для вырабу гарэлкі доўгі час было жыта, у тым ліку ў форме соладу, аднак з 1830-х гадоў спірт і гарэлку пачалі атрымліваць пераважна з бульбы, што рэзка знізіла яе сабекошт, а разам з тым і якасць (гарэлка з бульбы цяжка ачысціць ад сівушных алеяў). У XIX ст. вытворчасць гарэлкі была асноўнай галіной харчовай прамысловасці Беларусі, прыносячы вялікія прыбыткі вытворцам і дзяржаўнаму скарбу. Сотні дробных бровараў, пераважна з 4-5 працаўнікамі і гадавой вытворчасцю каля 10000 вёдзер (120000 л) існавалі амаль у кожным буйным маёнтку. Падатковая палітыка расійскага ўраду стымулявала перавагу гарэлкі над усімі іншымі апкагольнымі наподмі. V 1859 годзе 46% даходаў дзяржаўнага бюджэту Расійскай

See more of Story Wars

or

Create new account

28/06/2020 A love story

вядро $40\,\%$ гарэлкі — 4 градусам, вядро чыстага спірту — 10 градусам. Заслугай рускага хіміка Дзмітрыя Мендзялеева (1865) лічыцца абгрунтаванне ім сучаснага стандарту ўтрымання спірту ў гарэлцы Расіі і краін СНД — $40\,\%$ аб. У канцы XIX ст., калі ў рускай мове канчаткова замацавалася слова «водка», у Беларусі выраблялася больш за $16\,$ літраў гарэлкі на чалавека штогод. З $1894\,$ года ў Расійскай Імперыі існавала дзяржаўная манаполія на продаж гарэлкі, з $1914\,$ года дзейнічаў «сухі закон», аднак у $1923\,$ годзе савецкі ўрад быў вымушаны ізноў легалізаваць гарэлку. Пад час абедзвюх сусветных войнаў гарэлка набыла статус універсальнага эквіваленту, свайго кшталту «вадкіх грошай», які захоўваўся праз усю савецкую эпоху.

Рытуальная роля гарэлкі ў традыцыйных абрадах беларускага сялянства (вяселле і іншых) усталявалася параўнаўча нядаўна, прыкладна ў XVIII ст., з глыбокай старажытнасці яе адыгрывала піва.

Chapter 2 by Isac Vestermark STHe

Historia[edytuj | edytuj kod]

Napój współcześnie uznawany za wódkę rozwijał się w trakcie długiego procesu, trwającego co najmniej dwa tysiąclecia. Istnieją przypuszczenia że destylację alkoholu znano w niektórych cywilizacjach bliskowschodnich, jednak pewni możemy być jedynie starożytnej Grecji. Arystoteles wskazał na jej teoretyczną możliwość, jednak pierwszą znaną osobą której udało się ją przeprowadzić był Zosimos z Panapolis, żyjący w IV wieku po Chrystusie[2]. Zainspirowani starożytnymi mędrcami Arabowie nauczyli się przeprowadzać destylację alkoholu z wina w VII wieku, nazywając uzyskany produkt "Al Koh'I" – "substancja oczyszczona"[3]. W wyniku kontaktów świata arabskiego z chrześcijańską Europą destylacja rozpowszechnia się w Europie, docierając także do Polski i na Ruś.

Prawdopodobnie na terenie Niemiec nauczono się uzyskiwać spirytus ze zbóż[4]. W 1405 r. w sandomierskich dokumentach sądowych po raz pierwszy użyto określenia "wódka"[5]. Aż do XVI wieku napoje spirytusowe traktowano jako lekarstwo i sprzedawano jedynie w aptekach; w 1534 r. Stefan Falimierz w swoim zielniku pt. "O ziołach i o mocy ich" wymienia aż 72 gatunki

See more of Story Wars

Login

or

Create new account

28/06/2020 A love story

nich nalewki (nazywane w Polsce kordiałami), a procesem produkcji przypominały bardziej bimber, rakiję, whisky, czy grappę.

Prawdopodobnie pod koniec średniowiecza pojawia się we wschodniej Europie zwyczaj picia wódki, nazywanej częściej gorzałką. W XV wieku Wielki Książę Moskiewski Iwan III Srogi wprowadził monopol na produkcję "chlebowego wina", zasilając znacząco budżet młodego państwa[3]. W poemacie "Roxolania" Sebastiana Klonowicza z 1584 r. autor opisuje negatywny wpływ wódki na życie ruskiego chłopstwa[8]. W Polsce z 1614 r. pochodzi pierwszy utwór, pisany wierszem, promujący picie wódki jako napoju, a nie lekarstwa[9]. W ciągu następnego stulecia popularność gorzałki na terenie Rzeczypospolitej znacząco wzrosła, na co wpływ miał zapewne kryzys w eksporcie zbóż, powodujący nadwyżkę produkcji. Mimo to aż do XVIII wieku najpopularniejszym polskim napojem alkoholowym było piwo[10]. W tym samym czasie wódka była bardzo popularna w Rosji i zdobywała coraz większe uznanie w Skandynawii. W 1830 r. w Szwecji na 3 mln mieszkańców było zarejestrowanych 175 tys. producentów wódki, nazywanej "brännvin"[3].

W czasach nowożytnych w Europie stopniowo udoskonalano proces destylacji. W 1526 r. szwajcarski lekarz i przyrodnik Paracelsus zastosował łaźnię wodną, co zapobiegało pękaniu kolby w procesie nagrzewania i stabilizowało temperaturę cieczy[3]. W 1771 r. niemiecki chemik Christian Ehrenfried Weigel wynalazł tzw. chłodnicę Leibiga, dzięki której usprawniono proces chłodzenia[3]. W tym samym roku szwedzki naukowiec Carl Scheele odkrył zjawisko adsorpcji, które następnie zaczęto wykorzystywać w filtracji wódek węglem aktywnym[11]. W 1782 r. rodzina Baczewskich otworzyła we Lwowie pierwszą na świecie destylarnię o charakterze przemysłowym[12]. Na początku XIX wieku wynaleziono proces redestylacji umożliwiający skuteczniejsze oczyszczenie alkoholi z olejów fuzlowych, a następnie kolumnę rektyfikacyjną[13]. Producenci napojów spirytusowych posiadali już całą niezbędną technologię do produkcji współczesnej wódki. W XIX wieku rozpowszechniło się użycie ziemniaków, obok zbóż, do produkcji trunku, a w Rosji ustalono "idealny" stosunek spirytusu do wody na 2:3, co przypisuje się często znanemu chemikowi Dimitrijowi Mendelejewowi[14], choć według innych źródeł, odpowiednie przepisy standaryzujące zawartość alkoholu w wódce władze rosyjskie

See more of Story Wars

Login

or

Create new account

28/06/2020 A love story

który spowodował exodus wielu producentów na zachód Europy i do USA (np. marki Smirnoff, Baczewski, Gorbatschow), wynalezienie koktajli opartych na wódce czystej w Kalifornii tuż po II wojnie światowej, które spopularyzowało wódkę jako ich podstawowy składnik na rynkach dotąd mało kojarzonych z tym napojem, a także prohibicja w ZSRR, Skandynawii i USA.

Write a draft for chapter 3 of 8

1 You need to login before writing - click here

Continue the story			
	☐ Flag as mature	receive feedback	Submit draft
Write a comment			//

See more of Story Wars

About | Rooms | Feedback | 🛐 🧿 💟

Login or Create new account